

DAGBOK IFRÅN RESAN TILL KENYA OCH PROJEKTET CUT THE CUTS!

Robert Jelinek, regissör och Emma Janke, radioproducent.

Resa till Kenya, Masai mara 7 december till 18 december 2015

Samarbetspartners: Teater De Vill, Ljudbang, Maasai Development Initiative, (ISMDI) Nashipakinoi Motivational Program, (NMP) Tasaru Rescue Center, (TRC).

Syftet är att tillsammans med radioproducenten Emma Janke träffa förändringsaktörer, med fokus på flickors och kvinnors rättigheter, mot könstympning, barn och tvångsäktenskap som arbetar med kommunikation, drama och media i Masaisamhället. Tillsammans med dem ska vi genomföra workshops om story telling, radio och drama som verktyg för förändring. Kulturutbytet är steg 1 av tänkta 3 steg, där steg 2 och 3 kommer att fördjupa samarbetet och leda till en teaterföreställning och ett radiodrama för svensk och kenyansk publik. Story telling, radio och drama som verktyg för förändring.

Dagbok och minnesanteckningar av Robert Jelinek om ett kulturutbyte i Kenya.

Måndag och tisdag den 7 och 8 december. Dag 1 - 2

Både jag och Emma är något nervösa över vad som väntar oss i Kenya dit vi ska resa för att samarbeta tillsammans med tre förändringsaktörer. Vi har som målsättning att ta fram en teaterpjäs kring FGM, modet att våga säga nej och kvinnors rättigheter. Vi vill även ta fram podradio material som ska bli till tio avsnitt som sänds i Kenya och eventuellt även i Sverige. Föreställningen ska turnera både i Kenya och i Sverige. Nu står vi på flygplatsen och undrar vad vi har gett oss in på! Har vi två verkligen något som vi kan erbjuda våra samarbetspartners? I väskorna finns dyrbar teknik och datorer som ska delas ut och det vore tråkigt om allt försvinner.

Resan går bra och allt finns med i väskorna! Vi blir upphämtade och skjutsade till hotellet. Jag är trött då jag inte har sovit något alls under hela resan.

Emma och Maggie på planeringsmöte under första kvällen!

Vid sextiden kommer Nelson och Maggie för att planera workshopsupplägget och framförallt transporter. Klockan är midnatt när jag sätter mig för att planera mitt arbete här i Kenya. Hemma har allt handlat om logistik och telefonsamtal och mail- dialog. Det är svårt att få ihop planeringen när man är flera tusen mil ifrån varandra och Skype inte är ett alternativ. Men nu är vi igång! ☺

Onsdag den 9 december Dag 3.

Vid elva tiden reser vi iväg till radiostationen som vi ska besöka. Organisationen vi samarbetar med består av unga kvinnor som arbetar med kvinnofrågor.

Möte på radiostation i Nairobi!

Organisationen arbetar med både radio samt aktiviteter ute på fältet. De försöker förmedla kunskap och skapa nätverk i byarna. Organisationen erbjuder mikrolån till kvinnor för att de på så sätt kan starta upp verksamheter.

På så sätt vill de stärka kvinnors möjligheter till en större frihet och jämlikhet. De utbildar så kallade "experter" som reser ut till byarna för att prata med invånarna på MA (Massajernas språk) kring frågor som hygien, utbildning och FGM! Kunskap är den enda vägen ut ifrån ojämlikhet och mindre bra traditioner.

Några av våra medlemmar på väg till Narok!

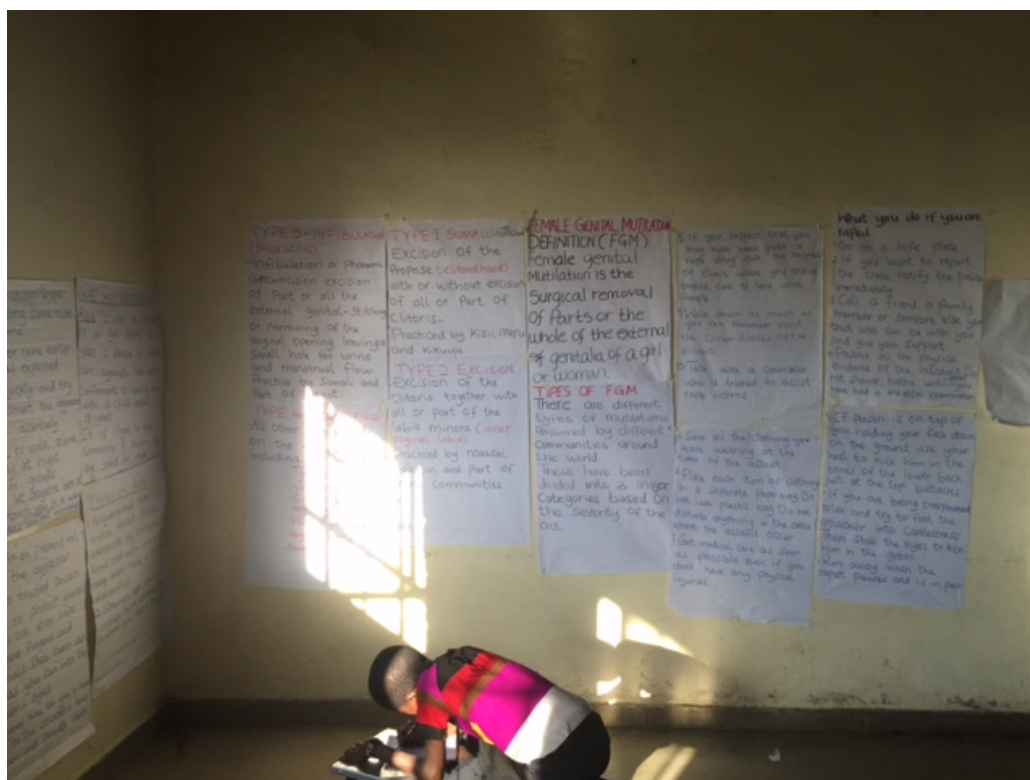
Torsdag den 10 december. Dag 4.

Narok är en stad på drygt 200 000 människor. Nyligen har den drabbats av stora översvämningar och många har dött. Det märks då vägarna är trasiga. När vi åker på dem måste vi kryssa för att inte köra ned i stora hål.

Meggies grupp presenterar deras syn på projektet

Vi fick ett rum och började med att lära känna ytterligare fyra personer. Jag satte igång med teaterövningar. Det visade sig bli en stor succé. De blev mycket skratt och de flesta förstod att teater inte är enkelt. Glädjande för egen del var att jag med lätthet kunde hålla på i över två timmar på engelska. Jag kunde skoja och bjuda på mig själv. Efter min workshop delade vi in oss i tre grupper och pratade om våra förväntningar. Våra partners tog upp nya sätt att kommunicera på. Att hitta nya vägar in i samarbeten samt att lära sig nya saker.

The end of a day 4! ☺ En elev på skolan skriver av våra tankar.

Fredagen den 11 december. Dag 5

Idag arbetar vi med speed- dating där deltagarna får träffa flickor ifrån skolan för att berätta om sin verksamhet. De får även öva sig på att effektivisera sina berättelser. Sammanlagt träffar varje deltagare 12 flickor. De upplever att de får nya erfarenheter kring hur kroppsspråk kan få den andre att lyssna bättre! Våra deltagare känner sig oerhört uppfyllda då de märker att de kan ge mer individuellt än då de pratar inför en större grupp med fler störningsmoment. Att använda sig av den här tekniken och samspela med gruppövningar är en bra kombination att nå ut bättre med sina frågor😊.

Gruppen arbetar med elever och övningen speed dating!

Vi reser tillbaka till hotellet. Sipphora har en workshop kring hur det är att arbeta med radio i Kenya. Det är en stor skillnad då de inte har drama, längre reportage, dokumentärer. Istället är det så kallade "prat-slottar" på ca 2 minuter som bryts med musik. Radion är dock ett starkt redskap för nå ut. Likaså är teater det då befolkningen inte har sett pjäser! Vi avslutar med att se en film om modiga flickor som utbildar sig. 10 berättelser om flickor runt om i världen. En underbar film som vi tagit med och som tände alla deltagares inre låga! Det applåderades till och med efter filmen! ☺

Lördag den 12 december. Dag 6. Massai Mara

Det blev livliga diskussioner och vi har verkligen fått en bra stämning. Nu är vi tolv personer. Tre män och resten kvinnor. Vi arbetar med olika sorters pitchar, fyra hörn övningar samt en hel del teaterövningar. Vid halv sju reser alla till Maggies hus. Där samtalar vi vidare om filmen vi såg. De var främst våra samarbetspartners som pratar vilket jag och Emma ser som positivt. Deltagarna menar att storytelling är en bra väg att nå ut med budskap och att våra övningar är till stor hjälp för deras arbete.

Inför fyra hörn-övningar!

Jag ser tre super kandidater som jag är övertygad om kan ro en pjäs i land! ☺

Workshops ute i det fria!

Söndag den 13 december. Dag 7

Idag börjar vi arbetet med att träffas och prata kring hur vi hade tänkt och lägga upp del 2. Vem äger historierna som berättas från generation till generation? Vem äger intervjuerna i projektet? Och vem äger de skrivna texterna och manus till radio och teater? På vilket sätt närmar vi oss bäst människor som vi vill eller borde intervjuas? Vi har redan fått in ett antal timmar som Emma bandat och arbetat fram. Men det är organisationerna själva som måste samla in berättelser i olika former. Det känns viktigt att lyfta upp frågorna på ett professionellt plan och klargöra vad som gäller innan

projektet går in i nästa fas. Vi menar att alla ska vara med på tåget utifrån samsyn och kritiskt tänkande.

Emma delar ut radioteknik till Sippthoras organisation!

Emma, jag och Ljudbang har köpt in teknik som vi ska lämna kvar. Vi går igenom tekniken och alla får möjlighet att intervjua varandra. Det finns en tidsram på fyra minuter och var och en har till uppgift att berätta om ett speciellt ögonblick. Då vi lyssnar på varje intervju ska vi vara kritiska. Hur ställdes frågorna? Var det för många frågor? Missade den som intervjuade viktiga spår? Var de för egenkära och känslomässiga? Efter middagen fortsätter vi arbetet med övningen. Vi kritiserar och ger feedback och vi får fina råd ifrån Emma. Det handlar om att dra i de rätta trådarna. Att vara lyhörd och förstå när man ska vara tyst och när man ska vara aktiv. De handlar om att gå på djupet och ställa personliga frågor. Hur kände du då? Hur uppfattade du det? Vad tänkte du när han/hon gjorde så där? Att i ögonblicket sortera vad som är av vikt och vad som är transport.

En teater övning! Improvisation kring olika teman.

Måndag den 14 december. Dag 8. Ceremoni dag.

Idag har jag varit på en ceremoni. Det har slaktats en tjur och vi har fått se hela ritualen för att en man ska bli en ålderman. Det har varit en spännande och en omvälvande dag där över 800 människor blivit utfordrade. Många i området lever på under en dollar per dag. FN har satt området på bevakning där målet är att få upp befolkningen ur fattigdom och analfabetism. Jag tänker! Vad händer när med traditionerna när alla barn börjar gå i

skolan? Vad händer när internet blir vardag i området? Vad händer när alla kvinnor inte längre är analfabeter? Och varför är det så viktigt att just dessa traditioner måste överleva?

Tisdag den 15 december. Dag 9

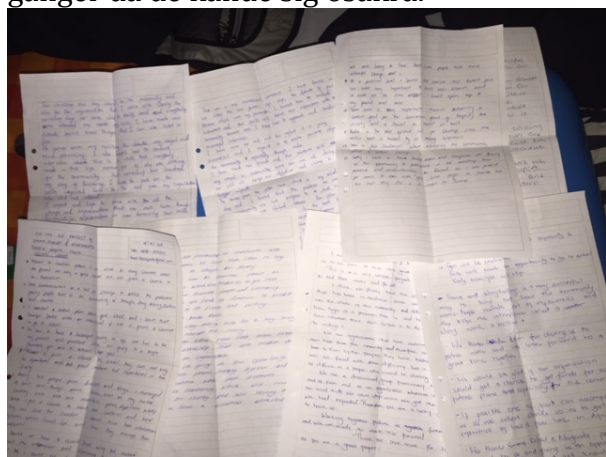
Idag har vi haft en utvärderings dag. Vi har tidigare fått in skriftlig utvärderingsmaterial som alla har varit positiva. Nu har vi delat in den stora gruppen i tre olika mindre grupper och ställt följande frågor. Vad har ni gillar mest? Vad har varit mindre bra? Vad behöver ni mer för att kunna påbörja steg 2 och känner ni er redo för det?

Positivt kring workshops

Det visar sig att samtliga varit mycket nöjda med workshops gällande övningar för teater och radio. De kan tänka sig att använda flera av övningarna för att svetsa samman sina grupper för att komma närmare varandra. Samt att arbeta med dem ute på fältet. Här nämndes exempelvis namnövningar som vi arbetat med i början av projektet, fyra hörn övningar samt några övningar till. Samtliga anser att övningarna har en hög kvalitet och att övningarna blir till stor nytta för framtiden. Överlag känner deltagarna en stor tilltro till det nya som de har lärt. Organisationerna i Kenya har stora förutsättningar att fortsätta att samarbeta tillsammans. Radio är mer faktiskt. Teater och föreställning är mer svävande eftersom det ännu inte har en pjäs att tillgå.

Mindre bra/negativt.

Flera av deltagarna är frustrerande att de fick vänta på Tassaros School. De kände att de inte riktigt togs på allvar. Bl.a. fick inte organisationerna sätta upp egna. De fick inte heller presentera sig inför skolans elever. Då Tassaros bytt ställe för workshops innebar det fördyrande omkostnader och kraftiga förseningar. Känslan över att deltagarna ifrån Tassaros hade annat för sig var samstämmig. De kom även en del kritik kring att en del workshopstillfällen var alldeles för långa och att det hade behövts fler pauser. Deltagarna var även självkritiska kring den så kallade Afrikanska tiden och menade att det behövdes självdisciplin. Vissa menade att radiotekniken behövdes gå igenom några gånger då de kände sig osäkra.

Några av de skrivna redovisningarna vi fick in.

Framtiden.

Projektet har redan samlat in ett stort antal berättelser men det behövs fler. FGM är själva huvudfrågan men att det finns ett stort antal underfrågor som är konsekvensen till själva traditionen. Här finns urgamla sätt att se på när man blir vuxen, fattigdom.

jämlikhet, status, utbildning och kunskap. Gruppen menar att man inte enbart ska intervjua flickor utan även ska försöka intervjua mödrar, fäder, läkare, omskärerskor, äldre med mera för att få en så bra bild som möjligt när det gäller denna komplexa fråga.

Slutsats.

Gruppen säger sig vara nöjd med workshops för radio och teater. De säger sig kunna ta med kunskapen till sina organisationer och vidarebefordra den. Samtliga vill fortsätta i en eventuell fortsättning av projektet. Flera vill även fördjupa sitt samarbete med andra organisationer. Radio delen är tydligare än teaterdelen eftersom det sakas manus och gruppen inte ännu är säker på vilka av deltagarna som ska vara med och medverka. Det kommer att krävas disciplin, strategi och planering för att få in berättelserna i olika former. Teknik har delats till alla organisationer för inspelning som köpts in till projektet. Efter lunch fortsatte utbildningen kring radio teknik/intervjuer.

Onsdag den 16 december. Dag 10.

För en gång skull är jag och Emma ensamma. Vi kommer fram till att vi arbetat väldigt hårt. Samtliga deltagare har skrivit positivt om projektet vilket värmer. Vi går igenom ekonomin som är i balans. Vi hoppas innerligt att vi får ytterligare bifall och bidrag så att vi kan genomföra del 2 och 3 i projektet. Vi kan absolut dela med oss och jag är övertygad om att det här projektet kan bidra. Inte enbart till samhället utan även till de unga kvinnor som medverkar i projektet. ☺

Emma, jag och Nelson går igenom ekonomin tillsammans!

Torsdagen den 17 december. Dag 11.

☺ Nu ska det bli skönt att få resa hem och ta vara på mina barn och fira jul tillsammans med min fru! Jag saknar dem oerhört!

Robert Jelinek